

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56701-12-21 קשת נ' אביטל

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת הבכירה רונית פינצ'וק-אלט

התובע: רון קשת
ע"י ב"כ עו"ד שלומי ואנונו, טל בן שושן

נגד

הנתבע: יהודה אודי אביטל
ע"י ב"כ עו"ד בן ציון ציטרין

פסק דין

לפניי תביעה ע"ס 150,000 ₪ מכוח חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "החוק").

רקע ועיקר טענות הצדדים בכתבי הטענות

1. התובע והנתבע הינם סוכני ביטוח אשר גם פעילים בלשכת סוכני הביטוח בישראל (להלן: "לשכת סוכני הביטוח").

2. במסגרת פעילויותיו של התובע והרלוונטיות לתביעה שלפניי ניתן למנות 3 פעילויות כדלקמן:

א. מיזם עסקי של התובע בשיתוף פעולה עם לשכת סוכני הביטוח, במסגרתו התובע הכשיר סוכני ביטוח לגיל הפרישה (להלן: "המיזם העסקי").

ב. מיזם התנדבותי שהתובע הקים בשנת 2019 לטיפול במשפחות נזקקות בתחום ייעוץ פרישה אשר ניתן בחינם אין כסף (להלן: "המיזם ההתנדבותי").

ג. מתן הרצאות בפני סוכני ביטוח במסגרת ימי עיון שארגנה לשכת סוכני הביטוח.

3. התובע הוזמן למתן הרצאה במסגרת יום עיון שהיה אמור להתקיים ביום 29.11.21, הרצאה שנושאה "איך נבנה מיתוג אישי בענף הביטוח?" (להלן: "ההרצאה"). מספר ימים לפני המועד המתוכנן, יום העיון בוטל וההרצאות שתוכננו בוטלו אף הן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56701-12-21 קשת נ' אביטל

תיק חיצוני:

- 1 4. ביום 26.11.21 התובע העלה פוסט לעמוד הפייסבוק "תלפיות הבית שלך", קבוצה המונה
2 למעלה מ-1,100 סוכני ביטוח ובה חברים גם התובע וגם הנתבע (להלן: "קבוצת הפייסבוק"),
3 בזו הלשון: "מישהו כיבה את הזרם בסניף המרכזי. פעם ראשונה בחיים שאני עושה פרט
4 להרצאה שלא תתקיים. מישהו חושב שלהכין הרצאה זה 3 דקות. לא מבין למה בוטל".
5
6 5. הנתבע הגיב לפוסט של התובע בזו הלשון: "הגיע הזמן שתהיה ישר".
7
8 6. התובע השיב לו: "אני מבין שנכנסת לעסקי הסטנד אפ, אתה עושה הופעות גם בבר
9 מצווה?".
10
11 7. הנתבע השיב: "רון היקר ספר לכולם כמה כסף עשית בזכות המיזם ההתנדבותי שלך, יש לי
12 נתונים מדויקים, ביום ראשון יפורסמו, חברינו הסוכנים יבינו שרון קשת חוב רק רון קשת"
13 (כך במקור – ר.פ.א.).
14
15 8. ע"פ האמור בתביעה, מדובר בפרסומים מכפישים בקבוצה מקצועית של סוכני ביטוח
16 שמכירים כולם את התובע. התובע לכן עתר לפיצוי בהתאם לחוק, ללא הוכחת נזק ובכפל
17 פיצויים בשל כוונת זדון. התביעה הועמדה אפוא על 150,000 ₪.
18
19 9. ע"פ האמור בכתב ההגנה, עסקינן בתביעה קנטרנית וטורדנית כאשר התובע נמנע מלתאר
20 ולפרט את הרקע האמיתי לדברים שפרסם הנתבע. כן נטען שהתביעה אינה מגלה עילת תביעה
21 ושהנתבע פרסם דברים עובדתיים בלבד. בנוסף נטען שמדובר בתביעת השתקה העולה כדי
22 שימוש לרעה בהליכי ביהמ"ש.
23
24 10. ע"פ המתואר בכתב ההגנה, חילופי הדברים בין הצדדים התקיימו סמוך לבחירות שנערכו
25 בלשכת סוכני הביטוח, בחירות סוערות שמועדן נדחה תוך התערבות בית הדין הארצי של
26 לשכת סוכני הביטוח ושל ביהמ"ש המחוזי בת"א. במסגרת הבחירות התובע ביקש להתמודד
27 מטעם מחוז ת"א.
28
29 11. כנטען התובע כיהן כחבר ועד ביטוח חיים בלשכת סוכני הביטוח, תפקיד ציבורי במהותו, וכן
30 מונה בשעתו למנהל מיזם פרישה בלשכת סוכני הביטוח עבור לקוחות של סוכנים. בפועל,
31 כמנהל המיזם, הוא הפך להיות ספק של הלשכה וככזה הוא אינו יכול לשאת בתפקיד ציבורי
32 בוי הוא כיהן – חבר ועדת ביטוח חיים.
33
34 12. הנתבע מונה ליו"ר ועדת הפיננסים בלשכת סוכני הביטוח והוא המליץ על העברת ייעוץ
35 הפרישה למחלקת הפיננסים והוא גם הגיע להישגים מרשמים בלשכה. תחת ניהולו התקיימו
36 הרצאות וקורסים מקצועיים. אלא שהתובע כעס על הנתבע משום שהוצאת ניהול מיזם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56701-12-21 קשת נ' אביטל

תיק חיצוני:

הפרישה מידיו היה כרוך באובדן הכנסה, בניגוד לכללים ולמצופה מפעיל ציבור שהפק להיות ספק של הלשכה.

13. כן נטען שערב הבחירות למוסדות הלשכה עתר הנתבע לבית הדין הארצי של הלשכה נגד התובע שהתמודד לתפקיד במחוז ת"א תוך הסתרת העובדה שהוא אינו תושב המחוז. העתירה התקבלה והתובע אכן לא יכול היה להתמודד ועל כך התרעם וכתב באותו היום.

14. כנטען בכתב ההגנה, התובע כעס שההרצאה שעמד לתת בוטלה והוא האשים בכך אנשים מהמחנה שאליו משתייך הנתבע. התובע לא הציג את ההתכתבות המלאה שקדמה לפוסט שלו זמן קצר קודם לכן ואשר יש בה לשפוך אור על תמונת המצב המלאה. והנה מה שרשם התובע:

"ב-16 לחודש הזמן להראות לכל מי שהיה עסוק בפוליטיקה קטנה ולפנות את הדרך הביתה".

"הגיע הזמן לעשות סוף לבלגן".

"האירוניה התאבדה בתלייה בלשכת סוכני הביטוח".

"אלוהים ולא רק הוא רואה ומשלים".

"אודי אביטל, אני מבין שנכנסת לעסקי הסטנד אפ. אתה עושה הופעות בבר מצווה?".

15. לטענת הנתבע, הרעיון במיזם של התובע מול לשכת סוכני הביטוח היה לספק ייעוץ פרישה במשרדי הלשכה ללקוחות שיופנו ע"י סוכנים. הלשכה, שסיפקה לא רק חדר אלא גם שירותי מזכירות ואירוח, הייתה אמורה לקבל עמלה מהכנסותיו של התובע.

16. ואולם, כפי שהסתבר מדבריו של מר יוסי אנגלמן, שכיהן בתפקידים שונים בלשכה בין היתר סגן הנשיא ומ"מ הנשיא (להלן: **"אנגלמן"**), התברר כי הלשכה כמעט ואינה נהנית מהכנסות המיזם, בעוד התובע נהנה משירותים חינוכיים מבלי שמביא כל ערך ללשכה, הגם שאין לו כל יתרון על פני יועצי פרישה חינוכיים אחרים שפועלים בשוק. בעצה אחת עם הנשיא דאז, הוחלט לכן על הפסקת המיזם.

17. בפן המשפטי טוען לכן הנתבע שעומדת לו הגנת "אמת דיברתי" לפי סעיף 14 לחוק; וכן הגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק: 15(ב) חובה חוקית, מוסרית או חברתית לפרסם את האמור; 15(4) הבעת דעה. כן נטען שלא הייתה כוונת זרון לפגוע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56701-12-21 קשת נ' אביטל

תיק חיצוני:

דיון והכרעה

18. דבריו של הנתבע כלפי התובע עולים כדי לשון הרע ע"פ הגדרתם בסעיף 1 לחוק. **"הגיע הזמן שתהיה ישר"** – מקפל בתוכו אמירה כאילו התובע אינו ישר, כאילו הוא רמאי. מדובר באמירה פוגענית וקשה במיוחד כאשר עסקין באדם אשר עוסק במקצוע רגיש בתחום הביטוחים והפיננסים.

19. יתרה מכך, גם בהמשך ההתכתבות המשיך הנתבע בדברי הבלע כלפי התובע: **"כמה כסף עשית בזכות המיזם ההתנדבותי שלך"** – מקפל בתוכו אמירה כאילו מיזם שהיה אמור להיות בהתנדבות הפך להיות מקור הכנסה עבור התובע, כלומר שוב ישנה אמירה ברורה של חוסר יושרה והתנהגות הגובלת בגניבה.

20. הנתבע סיים את הפרסום במשפט **"רון קשת חוב רק רון קשת"**. אמנם האמירה אינה ברורה ונהירה דיו, אך גם היא מקפלת בתוכה רמיזות על חוסר יושרה של התובע, וודאי כאשר היא נלווית לפרסום הפוגעני. כלומר את המשפט העמום יש לקרוא בקונטקסט, והאדם הסביר מבין מהאמירה שהתובע אינו אדם ישר, ושהוא ישר רק כלפי עצמו, או שהוא בעל חובות, ובכל מקרה, מדובר במאירה עם נופך פוגעני.

21. במסגרת חקירתו הנגדית לפני הנתבע טען שלא הייתה לו שום כוונה באמירה הנ"ל: **"אני התכוונתי שרון קשת אוהב רק רון קשת, זה הכל"** (עמ' 27 לפרוטוקול). אפילו אם זו הייתה כוונתו של הנתבע, עדיין יש בה משום אמירה פוגענית כלפי התובע, שכן היא מקפלת בתוכה רמיזה שלמרות כל הפעילות הציבורית וההתנדבותית של התובע, בשורה התחתונה הוא דואג אך ורק לאינטרסים של עצמו, תוך פגיעה בלשכה ויתר סוכני הביטוח.

22. נוכח האמור לעיל אני קובעת כי עסקין בפרסום לשון הרע כאמור בסעיף 1 לחוק.

23. בנוגע לאלמנט פרסום לא יכולה להיות מחלוקת שהוא מתקיים שעה שלדברים נחשפו חברים שונים בקבוצת הפייסבוק. בהקשר זה אני דוחה את גרסת הנתבע כאילו מעט אנשים נחשפו לאמירה, או כאילו העובדה שאנשים יצאו להגנתו של התובע ורשמו שהוא ישר מאיינת את האלמנט של הפרסום השלילי.

24. עובדה היא שהיו 52 תגובות לפוסט ושנשים שונים הגיבו ונחשפו, וכל זה בקבוצה מקצועית של סוכני ביטוח. אלמנט הפרסום לכן מתקיים באופן מובהק.

25. בנוגע להגנת "אמת דיברתי" הנתבע לא עמד בנטל ההוכחה המוטל עליו להוכיח את הטענה. העד המרכזי מטעמו, אנגלמן, העיד לפני ש: **"התובע משתמש בשירותים של הלשכה, ומצד**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56701-12-21 קשת נ' אביטל

תיק חיצוני:

שני הלשכה אמורה לקבל איזשהו תגמול ולפי כמות הכסף שנכנס לתוך הקופה הזאת של
הלשכה, הבנתי שהדבר הזה זניח מבחינת התוצאות הכספיות נקרא לזה... ואז בעצם
התחלנו לעשות בעצם איזשהי חשיבה על העניין הזה ואמרנו 'רגע מה ההיגיון לשים סוכן
שמתמצא שוותיק ושלבין את העניין הזה, ושהוא ישרת סוכנים אחרים, בואו נכשיר את
הסוכנים עצמם ודרך זאת אנחנו גם דואגים לפרנסתם', וגם בעצם מביאים אותם בעצם לעוד
ערוץ שנקרא ערוץ פרישה. לכן אחרי שהתייעצתי עם מר רוזנפלד, ועם אודי, בעצם הגענו
למסקנה שאנחנו רוצים להכניס לתוך המערכת, לעשות הדרכה לסוכנים, וכך אכן עשינו".
(עמ' 34 לפרוטוקול).

26. בין אם מדובר במיזם ההתנדבותי ובין אם מדובר במיזם העסקי, אין ולו ראשית ראיה או
רמז לכך שהתובע פעל שלא ביושר או שהוא הכניס כספים לכיסו וכיו"ב. בעניין זה אנגלמן
אישר שהתובע לא קיבל כספים כלשהם מהמיזם ההתנדבותי (עמ' 36 לפרוטוקול), ולכן
האמירה של הנתבע שהתובע "עשה כסף" בזכות המיזם ההתנדבותי אינה נכונה. וככל
שהאמירה כוונה למיזם העסקי, אזי שאין שחר לטענה שהתובע פעל שלא ביושר.

27. לכל היותר לשכת סוכני הביטוח הגיעה למסקנה שהמיזם העסקי במתכונת שסוכמה עם
התובע אינו כדאי ושיש מתכונת אחרת לפעולה שיכולה להיות יותר רווחית או יותר כדאית.

28. כפי העולה אף מתצהיר עדותו של אנגלמן, לכל היותר מדובר בעניינים של כדאיות העסקה:
"התברר לנו כי המיזם שבראשו עומד קשת אולי מיטיב איתו באופן אישי, אך בוודאי שלא
עם הלשכה. לצורכי פגישותיו עם לקוחות במשרדי הלשכה, שהופנו אליו ע"י סוכנים, הוא
גבה שכ"ט. אולם כשבדקנו כמה קיבלה הלשכה עבור חלקה בעסקה – כפי שהיא פועלת
עם כל ספק חיצוני אחר – התברר לנו שעלויות הלשכה בעסקה זו גבוהות מהכנסותיה. קשת
קיבל משרדים, שירותי מזכירות ואירוח ללקוחות, אך בשורה התחתונה הלשכה הפסידה.
הכנסותיה היו מגוחכות וגם לא נוצר ערך כלשהו ללשכה".

29. האמירה לכן אינה אמת ולא עומדת לנתבע הגנת אמת דיברתי בקשר עימה.

30. גם הגנת תום הלב אינה יכולה לעמוד לנתבע; ראשית האמירה לא נאמרה כהבעת דעה אלא
כדעה נחרצת, כאמירה עובדתית, כפי שגם צוין באופן מפורש בכתב ההגנה, ובנוסף כאילו
היא מגובה בראיות, כפי שנרשם בריש גלי במסגרת הפרסום. כאן המקום להדגיש שהנתבע
לא המציא את אותן ראיות מפלילות לכאורה, גם לא במסגרת ראיותיו, מבלי שהוא סיפק
נימוק לכך (עמ' 26 לפרוטוקול).

31. במסגרת רע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר (מיום 30.5.23 פורסם
בנבו) חזר ביהמ"ש העליון על ההלכות העוסקות בהגנת הבעת דעת: "אפתח אפוא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56701-12-21 קשת נ' אביטל

תיק חיצוני:

בהתייחסות להגדרת הקטגוריות – עובדה ודעה – אשר מבין שתיהן עלינו לברר מהי הקטגוריה המתאימה לפרסום שבו עסקינן. ככלל, עובדה עניינה בנתונים אובייקטיביים, בתיאור מציאות מסוימת; היא יכולה להיות אמיתית או שקרית, וניתן לאששה או להפריכה. דוגמה לכך היא פרסום כי נפתחה חקירה משטרתית בעניינו של פלוני (ראו: [ע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ](#), פ"ד מט(2) 843, 857 (1995) (להלן: עניין קראוס)). דעה, לעומת זאת, היא התרשמות סובייקטיבית, והיא אינה נכנסת לתבניות נוקשות של אמת ושל שקר. דעה עשויה להיות משכנעת, סבירה, הגיונית, וכן גם להפך. דוגמה לדעה היא למשל החיזוי כי פלוני צפוי להרשעה בדינו, בשים לב לחומר הראיות שנאסף נגדו (שם, עמוד 858). במקרים רבים, הבחנה בין דעה לעובדה היא קלה ופשוטה, אך לא אחת מתעוררת מורכבות לא מבוטלת בניסיון לסווג נכונה את הפרסום, עד כי "ישנם מקרים שבהם ההבחנה נראית לא רק קשה אלא כמעט בלתי אפשרית" (גנאים, קרמניצר ושנור, עמוד 88; וראו גם: [ע"א 259/89 הוצאת מודיעין בע"מ נ' ספיר](#), פ"ד מו(3) 48, 55 (1992); עניין קראוס, עמוד 856).

32. "אם כן, כיצד נבחין בין עובדה לדעה? כפי שנזכר לעיל, כאשר בית המשפט עוסק בפרשנות פרסום, אשר נטען כי מהווה 'לשון הרע', 'השאלה היא מה משמעותן של המילים בעיני האדם הרגיל: אין זה ענין של פרשנות במשמעותה המשפטית [...] [האדם הרגיל] מסוגל הוא לקרוא והוא קורא בין השורות לאור הידע הכללי שלו ונסיגונו בחוויות העולם. מה שהאדם הרגיל מסיק, ללא ידע מיוחד, נקרא, בדרך-כלל המובן הטבעי והרגיל של המילים" ([ע"א 723/74 הוצאת עיתון 'הארץ' בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ](#), פ"ד לא(2) 281, 300 (1977); עניין עזור, פסקה 30). דברים אלה משמשים את בתי המשפט תדיר, לצורך העמידה על משמעותם של פרסומים; נוסף על כך, הם רלבנטיים גם לשאלה שמתעוררת בענייננו-אנו בדבר סיווג הפרסומים, היינו: לגבי השאלה אם מדובר בקביעת עובדה, או שמא בהבעת דעה (ראו: עניין קראוס, עמודים 856-857; [ע"א 7380/06 חטר-ישי נ' גילת](#), פסקה 40 [פורסם בנבו] (2.3.2011)).

33. האדם הסביר, ובמקרה דנן לא רק האדם הסביר אלא סוכן הביטוח הסביר החבר בקבוצת הפייסבוק, קורא מבין השורות שיש ראיות ברורות לכך שהתובע עמד מאחורי מיזם כאילו התנדבותי בעוד שהוא קיבל כספים רבים הימנו, תוך פגיעה בלשכת סוכני הביטוח וביתר סוכני הביטוח, כאשר טובתו האישית של התובע והיא בלבד עומדת בראש מעייניו.

34. מדובר באמירה החורגת מגדר הסביר ושאיפילו אם הייתי קובעת שהיא בגדר אמירת דעה לגיטימית, ואין הדבר כך, עדיין הייתה נשללת הגנת תום הלב בהתאם לקבוע בסיף 16 לחוק בשל היותה חורגת מגדר הסביר לצורך ההגנה על הערך המוגן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56701-12-21 קשת נ' אביטל

תיק חיצוני:

35. גם לא הייתה שום חובה חוקית או מוסרית או חברתית לעשות את הפרסום. העובדה שחילופי הדברים בין הצדדים נעשו על רקע הבחירות הקרבות לשכת סוכני הביטוח אין בה משום היתר לפרסם דברי בלע פוגעניים.

36. בנוגע לטענה כאילו היו פוסטים מקדימים של התובע הרלוונטיים לפרסומים של הנתבע: ראשית הנתבע לא הביא ראיה בנוגע לתאריך של הפוסטים. שנית, וחשוב מכך, הפוסט שפרסם התובע לא כלל שום אמירה ישירה או מרומזת בקשר לבחירות ללשכה וליריבות לכאורה בין הצדדים בקשר עם הבחירות. התובע העלה טרזניה, מוצדקת למדי, על כך שההרצאה שלו בוטלה בסמוך מועד למועד שנקבע, ולבסוף הביע תמיהה "לא מבין למה בוטל".

37. גם הפרסום המכפיש של הנתבע אינו מתייחס לבחירות ללשכה.

38. סיכומו של דבר הוא שהתובע הוכיח את יסודות העוולה בהתאם לחוק ושהנתבע לא הוכיח את טענות ההגנה שלו.

39. ברע"א 4740/00 לימור אמר ואח' נ' אורנה יוסף ואח' (מיום 14.8.01 פורסם בנבו) נקבע כדלקמן: "הפיצוי התרופתי בגין לשון הרע נועד להשיג שלושה יעדים: לעודד את רוחו של הניזוק שנפגעה בגין לשון הרע; לתקן את הנזק לשמו הטוב; למרק את זכותו לשם הטוב שנפגעה בגין לשון הרע". בנוסף נקבע ש"על בית-המשפט לעשות מאמץ תוך בחינת כל מקרה לגופו, להעריך את היקף הפגיעה בשם הטוב ולקבוע אותו פיצוי אשר יהא בכוחו, ככל האפשר, להעמיד את הניזוק במצב שבו היה נתון לולא פורסם לשון הרע".

40. בהתחשב בדברים המכפישים שהנתבע ייחס לתובע, כאמור בתפוצה רחבה למדי ועוד בפני חברים למקצוע, כאשר יושרה והגינות הן תכונות מתבקשות באופן אינהרנטי מסוכן ביטוח, מצאתי להעמיד את הפיצוי ע"ס 50,000 ₪.

41. לא הוכחה כוונת זדון בפרסום המכפיש ועל כן לא מצאתי לפסוק כפל פיצויים כדרישת התובע.

סוף דבר

42. הנתבע ישלם לתובע את הסכומים הבאים:

א. 50,000 ₪ פיצוי בהתאם לחוק איסור לשון הרע.

ב. אגרת ביהמ"ש כפי ששולמה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 56701-12-21 קשת נ' אביטל

תיק חיצוני:

- 1 ג. הוצאות ושכ"ט עו"ד בסך 7,500 ₪ בתוספת מע"מ.
- 2
- 3 43. סכומים אלה ישולמו תוך 30 יום שאם לא כן יתווספו להם דמי פיגורים מהיום ועד למועד
- 4 התשלום בפועל.
- 5
- 6
- 7 ניתן היום, ז' אלול תשפ"ה, 31 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.
- 8
- 9 רונית פינצ'וק
- 10 רונית פינצ'וק אלט, שופטת בכירה
- 11
- 12

